

sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som søger om at få et eller flere børn under 18 år, men over 15 år, til Danmark, og som ikke har mulighed for at indrejse eller tage ophold med barnet eller børnene i hjemlandet eller et andet land.

Herudover vil der kunne foreligge andre ganske særlige grunde, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarsligt at henvide den herboende af forældrene til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Hvor den herboende af forældrene har forældremyndighed over eller samværsret med mindreårige børn bosiddende i Danmark, vil dette ligeledes kunne indebære, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring her i landet. Der vil i den forbindelse skulle lægges betydelig vægt på, om der er fastsat og rent faktisk udøves normalsamvær. Normalsamvær er ifølge oplysninger fra Civilretsdirektoratet typisk hver anden weekend eller et omfang svarende hertil. Herudover fastsættes der typisk samvær én hverdag hver anden uge. For helt små børn er samværet dog af kortere varighed.

Endvidere vil hensynet til barnets tarv efter FN's børnekonvention kunne indebære, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring her i landet, uanset barnet på ansøgningstidspunktet er 15 år eller derover. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis barnet ikke har familie i hjemlandet, hvis den af barnets forældre, der opholder sig i hjemlandet, på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap er ude af stand til at tage vare på barnet, eller hvis der foreligger oplysninger, der giver grund til at antage, at barnet i hjemlandet vil blive eller er blevet tvangsfjernet fra den pågældende af forældrene.

Tilsvarende vil være tilfældet, hvor den ene af barnets forældre, der opholder sig i hjemlandet, og hos hvem barnet har sin bopæl, gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet med en person, der ikke er en af barnets forældre, og hvor barnet tidligere har haft et familieliv med den anden af forældrene, der stadig er bosiddende i hjemlandet. Det gælder ligeledes, hvor etablering af et familieliv med den af forældrene, der stadig er bosiddende i hjemlandet, må antages ikke at være muligt, eller hvor hensynet til barnet tarv taler imod at henvide barnet til at etablere et familieliv med den af forældrene, der stadig er bosiddende i hjemlandet.

I de tilfælde, hvor barnet har tilbragt den altovervejende del af sin opvækst i Danmark, og hvor tilknyt-

ningen til forældrenes hjemland er meget ringe, herunder hvor barnet alene har gået i skole her i landet, eller hvor barnet taler dansk, men ikke det sprog, der tales i forældrenes hjemland, vil hensynet til barnets tarv efter omstændighederne ligeledes kunne indebære, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring her i landet. Der vil også i andre situationer kunne foreligge omstændigheder, der med styrke taler for, at der skal meddeles opholdstilladelse af hensyn til barnets tarv, uanset barnet på ansøgningstidspunktet er 15 år eller derover.

Meddelelse af opholdstilladelse vil i disse ganske særlige tilfælde i givet fald skulle ske efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Efter gældende praksis kan der efter en konkret vurdering i ganske særlige tilfælde meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvis den i Danmark fastboende person har opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.

Det forudsættes, at der i disse tilfælde fremover alene meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til børn over 15 år, hvor ganske særlige grunde som anført ovenfor gør sig gældende.

Til nr. 2-5, 7, 8, 10, 11 og 13-16

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 6 og 9.

Til nr. 6

Det foreslås i § 9, stk. 10, at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, ikke kan gives, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, såfremt den herboende person inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 216 (voldtægt), §§ 224 eller 225, jf. § 216 (voldtægt i form af anden kønslig omgængelse end samleje eller i form af kønslig omgængelse med en person af samme køn), § 237 (manddrab), §§ 244-246 (vold), § 250 (hensættelse af en anden i hjælpeløs tilstand m.v.) eller § 261 (frihedsberøvelse).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der indføres en 10-årig karenperiode, i hvilken der som udgangspunkt ikke kan ske familiesammenføring på grundlag af ægteskab eller fast samliv af længere varighed (ægtefællesammenføring) med en herboende person, såfremt den pågældende ved endelig dom er